

Doğrusal Programlamada Grafik Çözüm

Doğrusal Programlama Problemlerinin Formülasyonu: Mobilyacı Örneği

Sandalye ve koltuk üreten bir mobilyacı üretim için tahta ve boya kullanmaktadır. Bir sandalye üretimi için 3 m^3 tahta ve 1 kg boya kullanılırken, 1 koltuk için ise 4 m^3 tahta ve $\frac{1}{2} \text{ kg}$ boya gerekmektedir.

Çeşitli nedenlerden dolayı mobilyacının sağlayabildiği tahta miktarı günlük 92 m^3 ve boya miktarı da 20 kg ile sınırlıdır.

Ürettiği sandalyelerin her biri mobilyacıya 275 TL , koltuklar ise 300 TL kar bırakmaktadır.

Bu bilgiler ışığında mobilyacının amacı mümkün olan en yüksek karı sağlayacak üretim bileşimini seçmektir.

DP modelini kurup grafik yöntemle çözümleniz.

Mobilyacı Örneği

		TAHTA (m ³)	BOYA (kg)	Br.KAR (TL)
SANDALYE	(X ₁)	3	1	275
KOLTUK	(X ₂)	4	1/2	300
		<hr/>	<hr/>	
		92	20	

Mobilyacı Örneği

1. KARAR DEĞİŞKENLERİ

Üretilecek Sandalye ve Koltuk Miktarları

Sandalye Miktarı : X_1

Koltuk Miktarı : X_2

2. AMAÇ FONKSİYONU

“En Yüksek Karı Elde Etmek” (Sandalye ve Koltuktan Elde Edilecek Kar Toplamını Maksimize Etmek”)

Sandalyeden Elde Edilecek Kar;

Sandalye sayısı * Birim Kar = $X_1 * 275$

Koltuktan Elde Edilecek Kar;

Koltuk Sayısı * Birim Kar = $X_2 * 300$

Toplam Kar = Sandalye Karı + Koltuk Karı
= $275X_1 + 300X_2$

Mobilyacı Örneği

3. KISITLAR

Boya Kısıtı;

<Sandalye ve Koltuk İçin Gerekli Boya Miktarı> <İlişki> <Toplam Boya miktarı>

$$1X_1 + 1/2X_2 \leq 20$$

Tahta Kısıtı;

<Sandalye ve Koltuk için Gerekli Tahta Miktarı> <İlişki> <Toplam Tahta miktarı>

$$3X_1 + 4X_2 \leq 92$$

MODEL

$$Z_{\text{MAX}} = 275X_1 + 300X_2$$

ST.

$$1X_1 + 1/2X_2 \leq 20$$

$$3X_1 + 4X_2 \leq 92$$

$$X_1 \geq 0$$

$$X_2 \geq 0$$

Alternatif Üretim planları:

	<i>Şu Anki Üretim Planı</i> (X1=X2=12)			<i>A Üretim Planı</i> (X1=13, X2=12)			<i>B Üretim Planı</i> (X1=15, X2=12)		
Amaç Fonksiyonu $275X1 + 300X2$	275 (12) + 300 (12) = 6900			275 (13) + 300 (12) = 7175			275 (15) + 300 (12) = 7775		
I nolu kısıt: $1X1 + 1/2X2 \leq 20$	18	$\leq$	20 ✓	19	$\leq$	20 ✓	21	$\leq$	20 ✗
II nolu kısıt: $3X1 + 4X2 \leq 92$	84	$\leq$	92 ✓	87	$\leq$	92 ✓	93	$\leq$	92 ✗

- Mevcut üretim planı yerine A planı uygulandığında amaç fonksiyonu değeri artıyor. Demek ki mevcut plan optimal değil!
- B planına geçilirse kısıtlar ihlal ediliyor (Uygun çözüm değil!)
- Öyle bir “C” planı olmalı ki kısıtlar ihlal edilmeden amaç fonksiyonunun değeri en yüksek olsun. (Uygun ve optimal çözüm)

O halde mevcut üretim planı değiştirilerek bu çözüm aranmalı!

DP Modelinin Çözülmesi: Optimal Çözümün Aranması

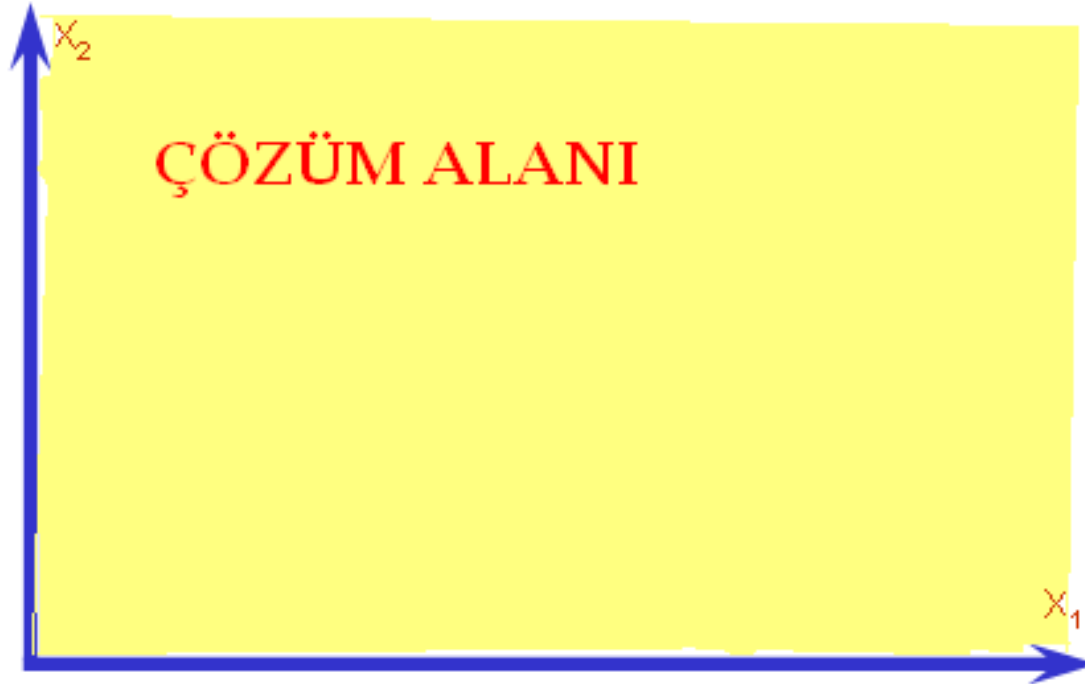
- Doğrusal Programlama modellerinin çözümlenmesinde temel olarak “**Grafik Yöntemi**” ya da “**Simpleks Yöntemi (Algoritması)**” adı verilen yöntemler kullanılır.
  - **Grafik Yöntem**, DP modelini oluşturan kısıt fonksiyonlarının grafik üzerinde belirtilip, olası üretim noktalarının koordinatlarının analitik olarak hesaplanmasına ve analizine dayanır.
-

GRAFİK ÇÖZÜM

1.AŞAMA

Negatif Olmama Kısıtlarının Sağlanması

GRAFİK ÇÖZÜM

Boya Kısıtının Çizilmesi

$$1X_1 + 1/2X_2 \leq 20$$

Varsayım 1: Tüm Boya Kullanılsın (eşitlik varsayalım);

- Sadece sandalye üretirsek (koltuk üretmezsek) 20 sandalye üretebiliriz
- Sadece koltuk üretirsek, 40 koltuk üretebiliriz

$$X_2 = 0 \rightarrow X_1 = 20$$

$$X_2 = 2 \rightarrow X_1 = 19$$

$$X_2 = 4 \rightarrow X_1 = 18$$

.

.

.

$$X_2 = 40 \rightarrow X_1 = 0$$

X2

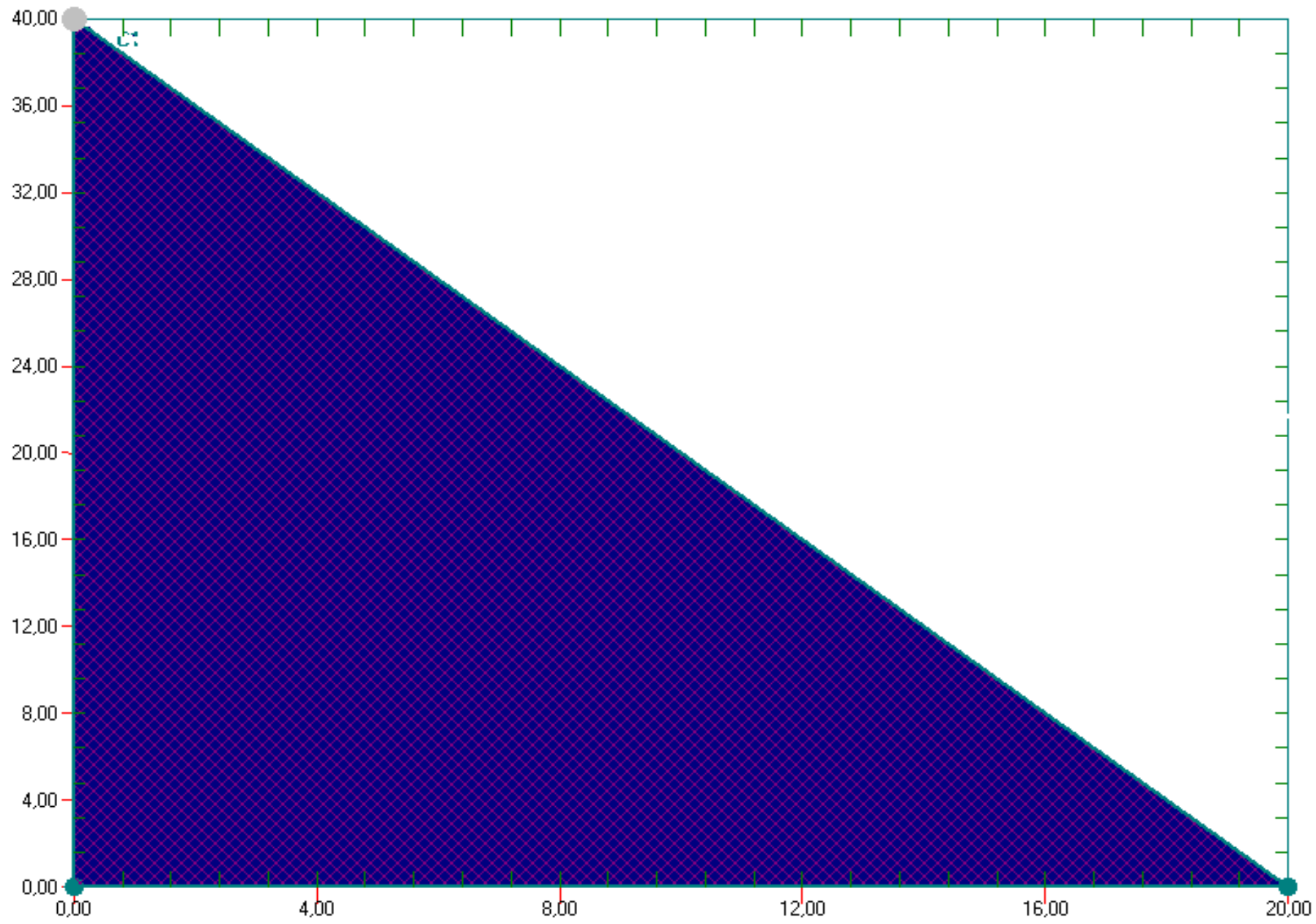
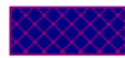
Constraint:

Objective Function:

Feasible Area:

Tahta Kısıtının Çizilmesi

$$3X_1 + 4X_2 \leq 92$$

Varsayım 2: Tüm Tahta Kullanılsın (eşitlik varsayalım);

- Sadece sandalye üretirsek (koltuk üretmezsek), 30,67 sandalye üretebiliriz
- Sadece koltuk üretirsek, 23 koltuk üretebiliriz

$$X_2 = 23 \rightarrow X_1 = 0$$

$$X_2 = 22 \rightarrow X_1 = 4/3$$

$$X_2 = 21 \rightarrow X_1 = 8/3$$

.

.

.

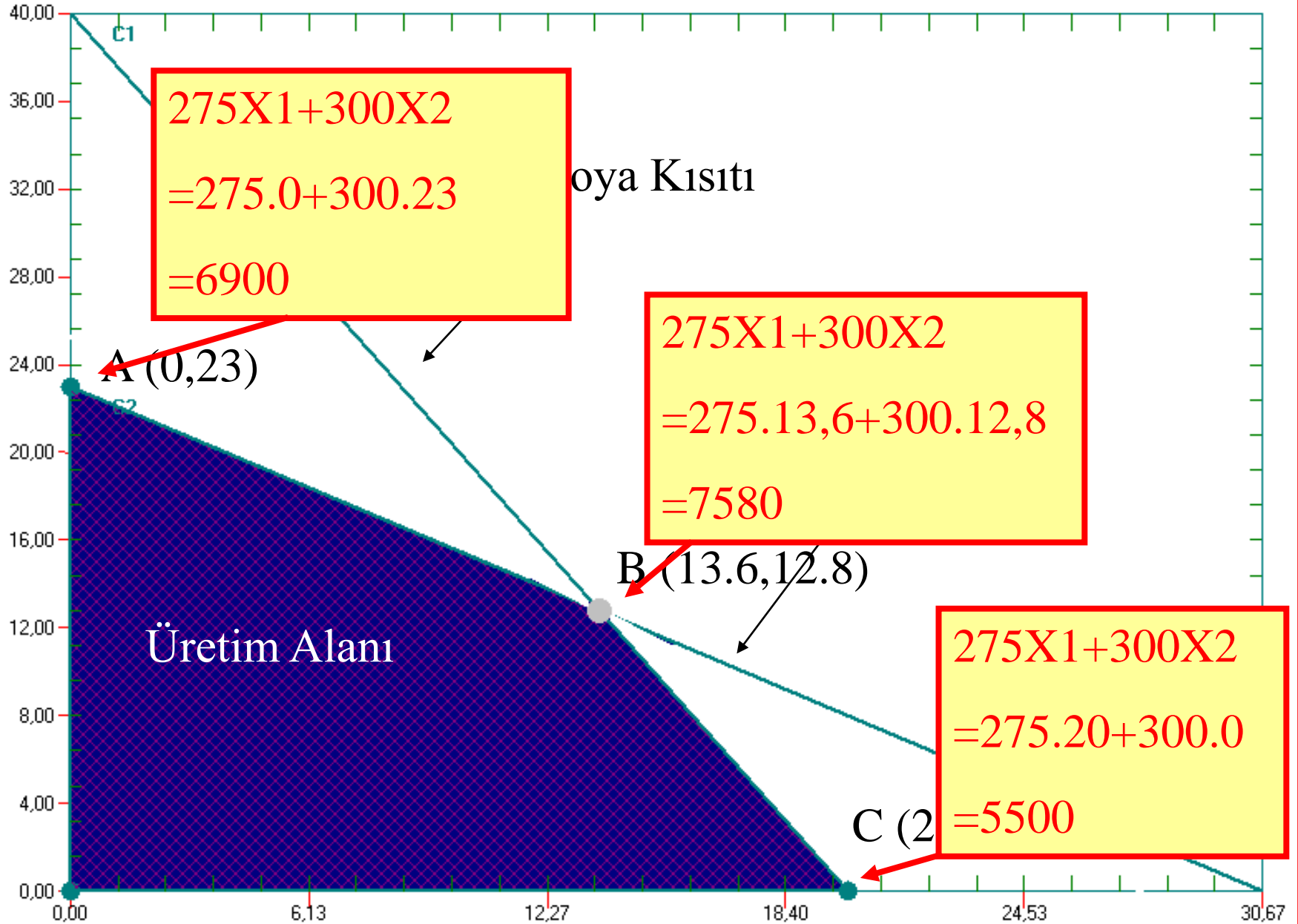
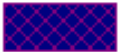
$$X_2 = 0 \rightarrow X_1 = 30,67$$

X2

Constraint:

Objective Function:

Feasible Area:

Optimal Çözüm

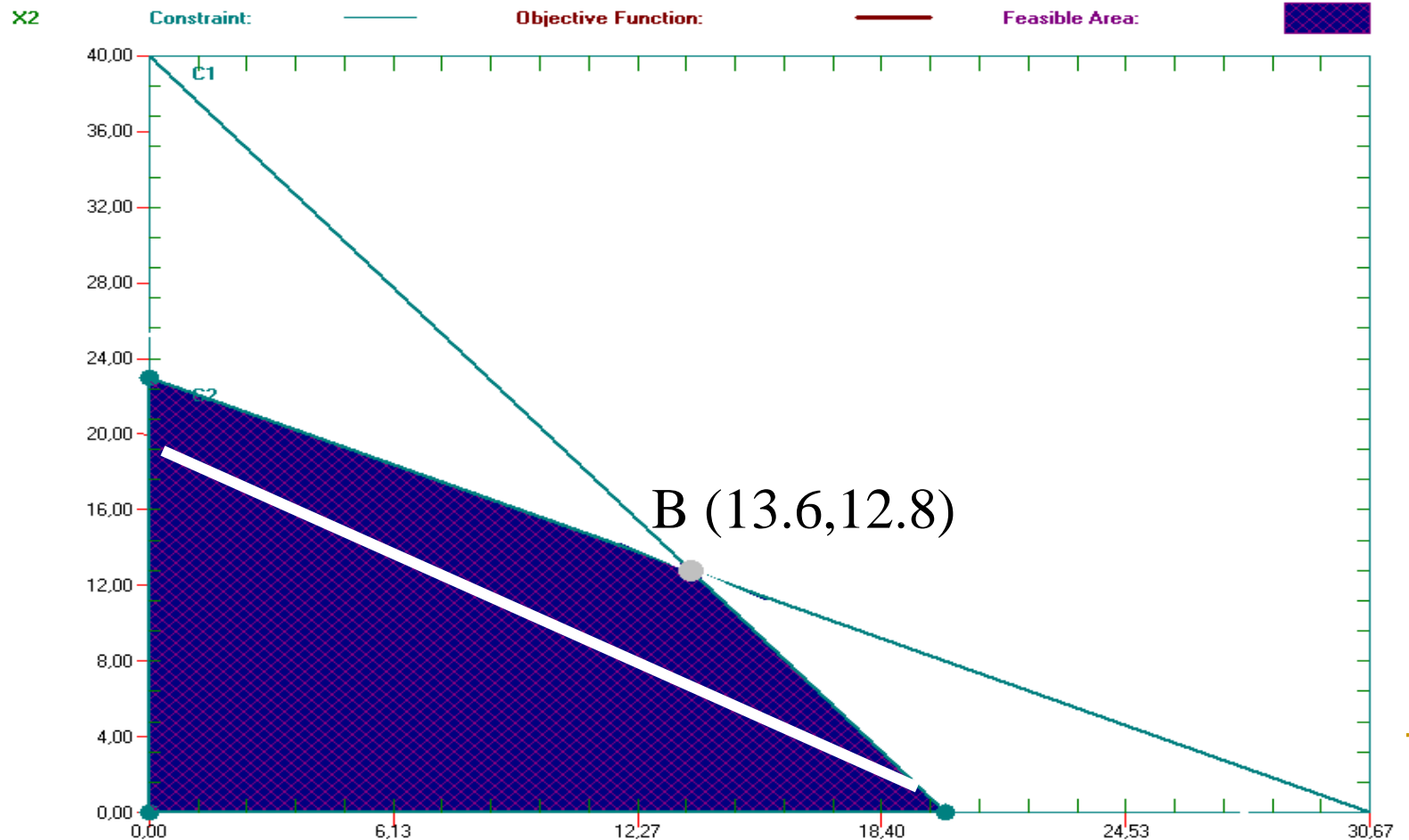
- Yukarıdaki grafikteki A, B ve C uç noktalarından biri karı maksimum yapan noktadır. Çünkü, orijinden kuzeybatı yönünde uzaklaştıkça üretim miktarı (X_1 : Sandalye, X_2 : Koltuk) artmaktadır. Bu değişkenler de amaç fonksiyonu ile doğru orantılı ilişkide olduklarından kar artacaktır.
- X_1 ve X_2 'nin kara oransal katkıları farklı olduğundan A, B ve C noktalarından “biri” karı maksimum yapan noktadır. Acaba “hangisi”?
- Bu sorunun cevabını veren iki yaklaşımdan biri “deneme – yanılma yaklaşımı”dır ve yukarıda verilen örnek bunu açıklamaktadır.
- Diğer yaklaşım ise “kayıtsızlık eğrileri yaklaşımı” adını alır, bu yaklaşım ise grafik üzerinde şu şekilde gösterilebilir:

Kayıtsızlık Eğrileri Yaklaşımı

Amaç fonksiyonuna rasgele bir değer atanır:

$Z_{\max} = 275X_1 + 300X_2 = 5000$. Bu denkleme ait doğru grafiğe eklenir:

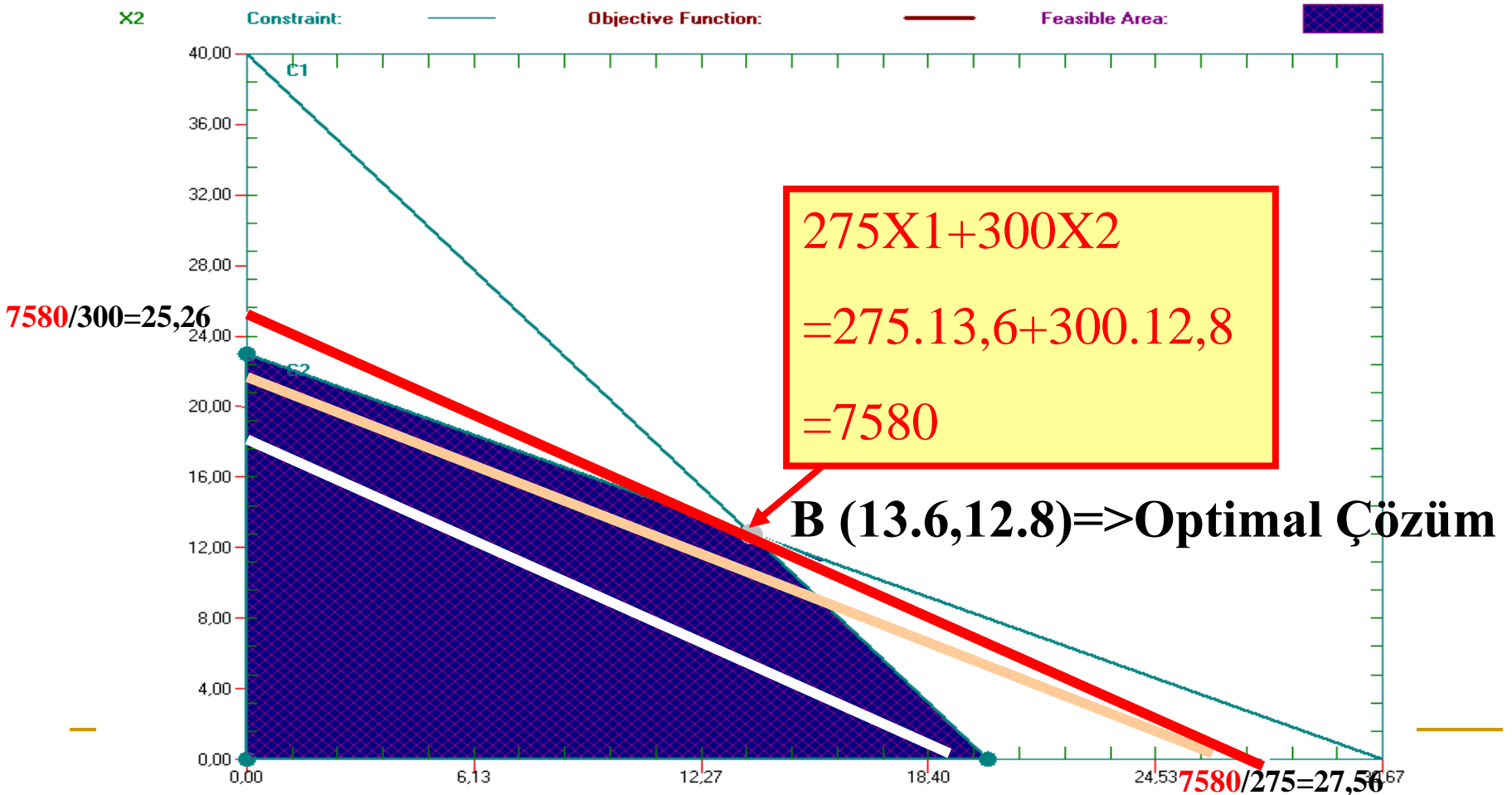

Kayıtsızlık Eğrileri Yaklaşımı

Amaç fonksiyonuna rasgele bir değer atanır:

$Z_{\max} = 275X_1 + 300X_2 = 7000$. Bu denkleme ait doğru grafiğe eklenir:

Grafik Çözüm Yöntemi: “Kayıtsızlık Eğrileri Yaklaşımı”nı Özetlersek

- Kısıtları Grafik Üzerinde Göster
    - Olanaklı Alanların Kesişimini Belirle
    - Bu Kesişim Alanına **ÇÖZÜM ALANI** denir
  - Amaç Fonksiyonuna Herhangi Bir Değer Ver
  - Amaç Fonksiyonunu Çözüm Alanının En Son Noktasına Değecek Şekilde İlerlet
  - Optimal Çözüm İçin İki Değişkenli İki Denklemini Beraber Çöz
  - Elde Edilen Değerleri Amaç Fonksiyonundaki Yerine Koy
-